

Współpraca i współdziałanie w zespole

Komunikowanie się Studium przypadku

2013

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Zachodniopomorska
Szkoła Biznesu
w Szczecinie

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Współpraca i współdziałanie w zespole

Cel:

Celem case study jest uświadomienie znaczenia umiejętności współpracy i współdziałania dla powodzenia pracy zespołowej.

Lara ma dużo szczęścia. Wygrała konkurs i wraz z trzema innymi osobami będzie pracować nad bardzo ważną sprawą. Podczas czekającego ją wyjazdu będzie miała szansę przekonać się, jak ważnymi umiejętnościami są współpraca i współdziałanie w zespole i co się dzieje, kiedy tych elementów zaczyna brakować.

Wstęp

„Hej, ziomki, jutro stąd spadam na dwa miechy...” – tak zaczynał się wpis na Facebooku Lary Croft z dnia 30 czerwca. Lara wciąż nie mogła w to uwierzyć. Jak to się stało? To niemożliwe, że wybrali właśnie mnie. Nigdy w życiu nie udało mi się niczego wygrać, a tu taka niespodzianka. W końcu już nikt nie będzie miał wątpliwości, że dobrze zrobiłam, kiedy dwa lata temu zdecydowałam się na klasę o profilu informatycznym. Już wtedy wiedziałam, co chcę robić, i nie poszłam tam tylko dlatego, że, jak twierdzi Nastka, podkochiwałam się w Bolcu. Lara krzyczała i biegała jak szalona po swoim pokoju, który dwa miesiące temu pomalowała na czarno. Wciąż jeszcze, gdy tylko przypomina sobie minę mamy, która jako pierwsza miała okazję podziwiać jej radosną twórczość w postaci całkowicie czarnych ścian i sufitu, wybucha głośnym śmiechem. Bo mina mamy była bezcenna. Tak naprawdę Lara wcale nie chciała robić z pokoju trumny (to są słowa mamy Lary), ale założyła się z Nastką, więc gdy przegrała zakład, to doszła do wniosku, że trzeba pokazać, że się ma honor (na szczęście doszła też do wniosku, że następnym razem bardzo dokładnie przemyśli, o co się zakłada). I tak oto czerwono-różowy pokój nastolatki z ogromnym słonecznikiem na drzwiach zamienił się w sypialnię, jakiej nie powstydziliby się wszyscy bohaterowie sagi „Zmierzch”.

Otoczenie przedmiotu

Na lotnisko Chopina w mieście W. zawieźli ją rodzice. – Tylko pamiętaj: uważaj na siebie i dobrze się odżywiaj, i pamiętaj, żeby zadzwonić, gdy tylko doleczysz – jak mantrę powtarzała mama Lary. – Mamo! Weź już przestań, lepiej już sobie idźcie, tak, dam sobie radę, tak, jestem już duża, na pewno się nie rozbiję i na pewno zadzwonię, gdy doleczę – krzyknęła Lara i od razu skierowała się do swojej bramki. Przez całą drogę na lotnisko tylko udawała, że jest spokojna. Tak naprawdę serce waliło jej jak oszalone, na czole gromadziły się małe kropelki potu, a żołądek miała tak ściśnięty, że od rana nie mogła nic przegryźć. Inna sprawa, że na jej miejscu prawie każdy by tak reagował. W końcu Lara została laureatką ogólnopolskiego konkursu i teraz czeka ją nagroda, która jest spełnieniem jej marzeń.

Na lotnisku przywitała ją ubrana elegancko kobieta. – Hello, how are you? – krzyknęła z oddali. – I’m ok, thank you – powiedziała nieśmiało Lara, a w myślach dziękowała swoim rodzicom, którzy dużą wagę przykładali do tego, aby sprawnie komunikowała się przynajmniej w jednym języku obcym.

– Zapraszam cię do naszego królestwa, to tu powstają najlepsze gry komputerowe na świecie – powiedziała kobieta, po czym otworzyła główne drzwi do siedziby firmy. Lara omal nie upadła z zachwytu. Przechodząc przez kolejne pokoje, słyszała: to jest nasza kawiarnia, to jest nasz pokój bilardowy, to jest specjalny pokój do medytacji, to jest sala ćwiczeń, a tuż za nią basen i sauna. A wszystko to w futurystycznym designie najlepszych projektantów. Praca tu musi być bajką – pomyślała cała rozpromieniona Lara.

Współpraca i współdziałanie w zespole

– A teraz pokażę ci, gdzie spędzisz kolejne 2 miesiące, i przedstawię resztę zespołu, z którym będziesz pracować. Pokój będziesz dzielić z Suzzy. – Zaraz jadę po nią na lotnisko. Ty tymczasem rozgość się, bo od jutra czeka cię nie lada wyzwanie.

Problematyka

Następnego dnia rano tuż po śniadaniu Lara wraz z trzema innymi osobami została zaprowadzona do ogromnego pokoju, który kojarzył się jej z salą gimnastyczną, ale taką, która mogłaby być doskonałą scenografią do najnowszego filmu Ridleya Scotta. – Od teraz tworzycie zespół. Musicie ze sobą współdziałać, aby osiągnąć cel. Doszliśmy do wniosku, że wasza czwórka to optymalna liczba osób, bo dzięki temu będziecie mogli ze sobą współpracować i sprawnie się komunikować. W pewnym stopniu jesteście też od siebie współzależni, ale o tym przekonacie się sami już niedługo – powiedziała elegancka kobieta. Po czym dodała: – Zapewne wszyscy znacie naszą grę Hardville, przeznaczoną dla osób z zaburzeniami psychicznymi, której celem jest ułatwianie im podejmowania pewnych postanowień życiowych, które mają ustabilizować ich dotychczasowe życie.

Czy wiesz, że taka gra naprawdę istnieje! Jej oryginalny tytuł brzmi „Heartville”. W trakcie pisania tego tekstu jest ona nadal testowana w jednym z holenderskich szpitali psychiatrycznych, jednak na początku roku 2012 ma trafić na rynek.

Teraz wprowadzamy na rynek nasz kolejny produkt. Celem naszej nowej gry jest uatrakcyjnienie rehabilitacji ruchowej dla dzieci, które tego wymagają. Zanim trafi ona do szpitali i innych ośrodków rehabilitacyjnych, przejdzie fazę testów. Zatem od dzisiaj przez 2 miesiące będziecie grać w siatkówkę, piłkę nożną, kręgle itp.

Czy wiesz, w Polsce również takie gry wprowadza się na oddziały onkologiczne dla dzieci, ich zadaniem jest pomoc w rehabilitacji ruchowej. Do końca 2012 r. znalazły się one na 15 z 17 takich oddziałów w Polsce.

Początkowo dobra współpraca czworga testerów powoli zaczęła się psuć. Już piątego dnia Lara zauważyła, że jedna z dziewczyn zaczyna z nią rywalizować. Lara miała wyjątkowo trafne spostrzeżenia dotyczące działania gry, co w pewnym momencie delikatnie zaczęło przeszkadzać przynajmniej dwóm osobom z zespołu. Lara usłyszała raz w ubikacji, jak śmieją się z jej akcentu i aparatu na zębach. Było jej bardzo przykro, ale doszła do wniosku, że przemilczy sprawę, aby nie wywoływać – jak sama mówiła – niepotrzebnych konfliktów. Mniej więcej po miesiącu Lara zauważyła, że kiedy każdy po kolei wykonuje ćwiczenie polegające na przeciąganiu liny, to uzyskuje lepszy rezultat niż w momencie, kiedy ćwiczą wykonywanie tego zadania wspólnie. Czyżby ktoś w naszej grupie próżnował? Zastanawiała się czasami, ale nie potrafiła nic nikomu udowodnić, bo za każdym razem, gdy na salę wchodził ktoś obcy, każda osoba z zespołu osiągała bardzo dobre wyniki w swoich aktualnych ćwiczeniach. Z każdym dniem Lara czuła się coraz gorzej. „Od teraz tworzycie zespół, musicie ze sobą współdziałać, aby osiągnąć cel” – te słowa wypowiedziane na początku jeszcze kilka razy do niej wracały. Niestety, Lara coraz częściej liczyła dni do końca wakacji...

Współpraca i współdziałanie w zespole

Główni aktorze i ich role

Lara Croft – to pseudonim, pochodzi od fikcyjnej postaci z serii gier komputerowych, które na pewno znasz. Niestety, nie możemy zdradzić jej prawdziwego imienia, bo Lara bardzo go nie lubi. A już w szczególności nie lubi przedstawiać się z imienia. Zatem, aby jej nie rozczłochać, powinniśmy jej prosić uszanować i zwracać się do niej po prostu Lara.

Lara jest wielbiczką gier komputerowych, obecnie uczy się w klasie o profilu informatycznym, a w przyszłości chciałaby zostać testerką gier komputerowych. Wyobraź sobie zatem jej radość, gdy dowiedziała się, że to właśnie ona wygrała ogólnopolski konkurs i będzie testować nową grę, która dodatkowo została skonstruowana w bardzo szczytnym celu. Miała duże obawy związane z tym wyjazdem. Nowy kraj, nowi ludzie. Lara do tej pory nie miała też okazji współpracować przez tak długi czas w zespole. Być może gdyby miała już takie doświadczenia, jej pobyt wyglądałby inaczej.

Podsumowanie

Prędzej czy później każdy z nas zostanie członkiem jakiegoś zespołu, myślę nawet, że takie doświadczenie możesz mieć już za sobą, czasami nie zdając sobie z tego sprawy. Umiejętność pracy w zespole jest bardzo ważną kompetencją, która zapewnia osiągnięcie wspólnych celów, rozwiązywanie problemów, a przede wszystkim trwanie zespołu. Jeżeli członkowie zespołu nie potrafią ze sobą współdziałać, zespół się rozpada albo wyklucza te osoby, które nie potrafią sprawnie współpracować. Bo kto z nas chciałby mieć za partnera osobę, która wszczyna konflikty, rozsiewa plotki na temat innych osób, oszukuje, nie chce wykonywać poleceń albo wszystko kwestionuje. Ja nie, i z całą pewnością śmiem twierdzić, że ty też nie. Na czym zatem polega efektywna współpraca zespołowa? Jeżeli uważnie czytasz ten podręcznik, to na pewno już wiesz.

Pytania do rozwiązania

1. Co buduje dobrą współpracę w zespole?
2. Jakie zachowania nie sprzyjają współpracy i współdziałaniu?
3. Czy twoim zdaniem Lara podjęła dobrą decyzję, nie mówiąc nikomu o tym, co obserwowała w swoim zespole?
4. Jak ty byś się zachował, będąc na miejscu Lary. Uzasadnij swoją odpowiedź.